

บทที่ 3

ระเบียบและวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาลึกลับศักดิ์ของคนวัยทำงานต่อการลงทุนกองทุนรวม ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในด้านความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวม ด้านความรู้สึกของผู้ลงทุนต่อ ส่วนประสมทางการตลาดบริการ และแนวโน้มของพฤติกรรมในอนาคต โดยศึกษาระหว่างผู้ที่มี ประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวมและผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ลงทุนในกองทุนรวมในจำนวนที่ เท่ากัน

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ที่มีอายุ 22-60 ปี ซึ่งทำงานหรืออาชีพอยู่ใน อำเภอเมือง เชียงใหม่ จากข้อมูลพบว่าผู้ที่มีอายุ 22-60 ปี ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีทั้งสิ้น 47,534 คน (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2550: ออนไลน์) แต่เนื่องจากประชากร ในอำเภอเมือง เชียงใหม่ มีอัตราการย้ายเข้าออกอยู่เสมอ จึงไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่มีอายุ 22-60 ปี การกำหนดขนาดตัวอย่างใช้ตารางของทาโร่ ยามาเม่ (Taro Yamane) ที่ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จะได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง (อุทุมพร จำรมาน, 2531: 30-31) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจะเลือกสอบถาม จากผู้ที่มีอายุ 22-60 ปี ที่ทำงานหรืออาชีพอยู่ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ และรู้จักกองทุนรวม สถานที่ที่ จะใช้เก็บตัวอย่างจะกระจายตามห้างสรรพสินค้าที่ตั้งอยู่ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยแบบสอบถาม นั้นจะสอบถามจากผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวม และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์การ ลงทุนในกองทุนรวม อย่างละ 200 ชุด

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ที่มีอายุ 22-60 ปี ซึ่งทำงานหรืออาชีพอยู่ ในอำเภอเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด และสอบถามจากผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 200 ชุด และผู้ที่ไม่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 200 ชุด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร ฐานข้อมูลและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้พัฒนาจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะของคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบถึงประสบการณ์ลงทุน ในกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงการลงทุนประเภทอื่นๆ พร้อมทั้งสาเหตุที่เลือก หรือไม่เลือกลงทุนในกองทุนรวม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นในกองทุนรวม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราวัดแบบประเมินค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามทั้งสิ้น 12 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทั้ง 12 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นในกองทุนรวม 6 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานด้านการลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2
2. ความเสี่ยงและผลตอบแทนจากกองทุนรวม จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3
3. ประเภทของกองทุนรวม จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4
4. กระบวนการในการลงทุนกองทุนรวม จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 6
5. สิทธิของผู้ลงทุน จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7, 8
6. ด้านความเชื่อมั่นในกองทุนรวม จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 9, 10, 11, 12

ผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวม โดยแต่ละข้อตามระดับการประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินผลคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5 คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ	4 คะแนน
เฉยๆ	เท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน ได้แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ตามมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิกเกอร์ (Likert scale) (อ้างใน กนกพิพิช พัฒนาบัวพันธ์, 2539: 58) โดยกำหนดเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการแปลผล
1.00 – 1.49	ไม่มีความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นเลย
1.50 - 2.49	มีความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นระดับน้อย
2.50 - 3.49	มีความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	มีความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นระดับมาก
4.50 – 5.00	มีความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านความรู้สึกของผู้ลงทุนต่อส่วนประเมินทางการตลาดบริการ โดยเป็นคำตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ ชอบมากที่สุด ชอบ เฉยๆ ไม่ชอบ ไม่ชอบมากที่สุด และไม่สามารถตอบได้ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีข้อมูลกองทุนรวมเลย มีข้อคำถามทั้งสิ้น 26 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดบริการ ดังนี้

- ด้านผลิตภัณฑ์หรือบริการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4
- ด้านราคา จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 6, 7
- ด้านการจัดจำหน่าย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 8, 9, 10, 11
- ด้านการส่งเสริมการตลาด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 12, 13, 14, 15, 16
- ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 17, 18, 19
- ด้านสร้างและการนำเสนอถ้อยคำทางภาษาพ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 20, 21, 22
- ด้านกระบวนการให้บริการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 23, 24, 25, 26

โดยผู้ตอบจะประเมินระดับความรู้สึกต่อส่วนประสมทางการตลาดของกองทุนรวมต่อข้อคำถามแต่ละข้อตามระดับการประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินผลคะแนน ดังนี้

ชอบมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ชอบ	เท่ากับ	4 คะแนน
เฉยๆ	เท่ากับ	3 คะแนน
ไม่ชอบ	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่ชอบมากที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน
ไม่สามารถตอบได้	เท่ากับ	ไม่นำมาคิดค่าทางสถิติ

การแปลความหมายของคะแนน ได้แบ่งระดับความรู้สึกออกเป็น 5 ระดับ ตามมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิกิร์ท (Likert scale) (อ้างใน กนกพิพัช พัฒนาบัวพันธ์, 2539: 58) โดยกำหนดเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการแปลผล
1.00 – 1.49	ไม่รู้สึกชอบเลย
1.50 - 2.49	มีความรู้สึกในระดับไม่ชอบ
2.50 - 3.49	มีความรู้สึกในระดับชอบปานกลาง
3.50 - 4.49	มีความรู้สึกในระดับชอบมาก
4.50 – 5.00	มีความรู้สึกในระดับชอบมากที่สุด

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมในการซื้อกองทุนรวม แบ่งเป็นพฤติกรรมการซื้อกองทุนรวมในปัจจุบัน ได้แก่ จำนวนเงินที่ซื้อกองทุนรวมโดยเฉลี่ย และสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมเมื่อเทียบกับการออมหรือการลงทุนประเภทอื่น และแนวโน้มพฤติกรรมการซื้อกองทุนรวมในอนาคต ได้แก่ ความสนใจที่อยากรู้ถึงความของผู้ที่ยังไม่ลงทุนในกองทุนรวม แนวโน้มการลงทุนกองทุนรวมในอนาคตของผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมปัจจุบัน และการแนะนำหรือชักชวนคนรู้จักให้หันมาลงทุนในกองทุนรวม

การวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ใกล้ค่าเฉลี่ยมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะมีค่าน้อย ในทางกลับกัน ถ้าข้อมูลแต่ละจุดอยู่ห่างไกลจากค่าเฉลี่ยเป็นส่วนมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก็จะมีค่ามาก และเมื่อข้อมูลทุกตัวมีค่าเท่ากันหมด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะมีค่าเท่ากับศูนย์ นั่นคือไม่มีการกระจายตัว สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$s = \sqrt{\frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N (x_i - \bar{x})^2}$$

เมื่อ x_i แทนค่าของข้อมูล N จำนวนที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต \bar{x}

สำหรับการศึกษานี้ได้นำค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาใช้วัดการแสดงผลการกระจายตัวของคำตอบในแต่ละข้อคำถาม เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของทัศนคติคนวัยทำงานต่อการลงทุนกองทุนรวม ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาระดับบัณฑิตนี้ ใช้สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จะกระจายเก็บตามห้างสรรพสินค้าที่อยู่ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ดังนี้
 - 2.1 ศูนย์การค้ากาดสวนแก้ว
 - 2.2 ศูนย์การค้าเซ็นทรัลแอร์พอร์ตพลาซ่า
 - 2.3 บิ๊กซี สาขาเชียงใหม่
 - 2.4 เทสโก้ โลตัส สาขาเชียงใหม่
 - 2.5 คาร์ฟูร์ สาขาเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows โดยการทดสอบจะใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

1. ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ในการลงทุน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพอาชีพ รายได้ต่อเดือน รูปแบบการลงทุนในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการลงทุนกองทุนรวม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

2. ทัศนคติโดยรวมของคนวัยทำงานต่อการลงทุนกองทุนรวม ในด้านความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในกองทุนรวม ความรู้สึกต่อส่วนประสบทางการตลาดบริการ และพฤติกรรมในการซื้อขายกองทุนรวม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการลงทุนในกองทุนรวม และเพศ ด้านความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และความรู้สึกต่อส่วนประสบทางการตลาด ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที (Independent Sample T-test)
4. การเปรียบเทียบทัศนคติของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวม จำแนกตามอายุ และรายได้ ด้านความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และความรู้สึกต่อส่วนประสบทางการตลาด ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance : ANOVA)
5. การหาสัมพันธ์ของพฤติกรรมในการซื้อขายกองทุนรวมกับปัจจัยด้านประสบการณ์ลงทุน เพศ อายุ และรายได้ โดยใช้การทดสอบสถิติค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับ 0.05